

det vedkommer uregtelig nærmest Indenrigsministeren. Jeg skal kun sige, at jeg tror, det er et Spørgsmaal, som maa være en Statsrevisions sag eller, hvis vedkommende Embedsmand ønsker det, en Domsag. Den Afgjørelse, som foreligger i dette enkelte Tilfælde, og som det ærede Medlem er bleven opmærksom paa, staar ingenlunde ene; det er en Afgjørelse, som har ligget for i flere andre Tilfælde, ogsaa under andre Ministerier, f. Ex. under Justitsministeret ved Distriktslagens Forslytning, og er gaaet i samme Retning; men, som sagt, jeg tror, at det er et Spørgsmaal, som ikke nu kan bringes til Afgjørelse under Finantsloven, men maa afgjøres ved Statsregnskabs Behandling eller ved en af vedkommende Embedsmand anlagt Rets sag.

Hægle: Jeg bad blot om Ordet for at modsig den høitærede Finantsminister i den Udtalelse, at det fremdragne Spørgsmaal skulde være en Statsrevisions sag; thi der er her en saa bestemt Bevilling, at der ikke kan være Spørgsmaal om nogen som helst Fortolkning af Bevillingen, hvorved man kunde komme til et andet Resultat, end hvad der ligesom er indført i Loven. Denne Sag har allerede været Gjenstand for Opreveelse i Statsrevisionen, da bemeldte Amtmand blev forflyttet i Løbet af Finantsaaret 1871—72, og Afgjørelsen var mig meget paafaldende, hvorfor jeg søgte Oplysning om, hvad Grunden kunde være, i Finantslovsforslaget for 1872—73; men da paa dette sidste 216 Rd. have været indstillede til Bevilling, og de ere blevene negtede af Rigsdagen, kan Statsrevisionen ikke gjøre Noget ved denne Sag, naar Regnskabet kun udviser, at Finantsloven er bleven fulgt, og det Samme har været Tilfældet for Finantsaaret 1871—72; der har paa Tilleggsbevillingen været Forslag om en Kvotadel af 216 Rd. for de Maaneder, hvori bemeldte Amtmand har været Amtmand i Sørs Amt, men dette Bølsb er ogsaa negtet. Der er altsaa en bestemt Bevilling til Amtmanden over Sørs Amt, og saa kan Statsrevisionen ikke indlade sig paa at gjøre nogen Indstilling om dette Punkt.

Finantsministeren: Jeg vil naturligvis ikke tvivles med det ærede Medlem om Omraadet for Statsrevisionen. Jeg tror ikke, det kunde ligge udenfor en Statsrevisors Myndighed, hvis han fandt en formentlig Uoverensstemmelse mellem en Bevilling paa Finantsloven og de Love, som ligge bag ved Bevillingen, da at bringe dette Spørgsmaal frem; men, som sagt, det skal jeg ganske henstille.

Fischer: Jeg er enig med den ærede Taler for 2den Kreds (Hægle) i, at det ikke vil være heldigt, at Statsrevisionen bringer et Spørgsmaal frem, som er afgjort ved gjentagne Boteringer i Rigsdagen, thi derved tror jeg ikke, der vil op-

naas Noget uden det, at man faar en tredie Botering i samme Retning, men jeg kan ikke være enig med den høitærede Finantsminister i, at denne Sag ikke skulde egne sig til Afgjørelse ved Finantsloven, thi den sit jo ifjor en Afgjørelse ved Finantsloven og kunde derfor passende faae en anden Afgjørelse ved en anden Finantslovs Behandling. Den ærede Finantsminister synes at være af den Mening, at Lovgivningens almindelige Bestemmelser ikke fandt Anvendelse paa det Tilfælde, at en Embedsmand i en vis Stilling, f. Ex. en Amtmand forflyttedes fra et Embede over til et andet af samme Bestaaffenhed, og henhørende under de samme Lovgivningsbestemmelser. Jeg kan ikke se, at der findes Noget som helst i vore Lønningslove, der hjemler en saadan Betragtning, men jeg vilde være den høitagtede Finantsminister meget taknemlig, dersom han vilde paapege, hvilken Bestemmelse det er i vore Lønningslove, til hvilken den Betragtning støtter sig, at naar f. Ex. en Amtmand forflyttes til et andet Embede, efter egen Begjæring vel at mærke, han da skulde være udfat for at miste det personlige Tillæg, der var tilstaaet ham efter Loven af 26de Marts 1870 § 10. Som bekendt er dette Tillæg Erstatning for Sædtillæget, og der har aldrig været Tale om, at nogen Embedsmand skulde miste saadant Tillæg, fordi han forflyttedes fra et Embede til et andet. Det vilde være i højeste Grad urimeligt, om han skulde miste Erstatning derfor af den nævnte Art sag.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at mine Ord ved det ærede Medlems Gjengivelse sit en noget anden Farve, end jeg havde tilsigtet. Det, som jeg antydede, var, at jeg ikke troede, at det, efter at det Spørgsmaal, som nu er fremdraget her, og som for Øvrigt ikke nærmest vedkommer mig som Finantsminister, men vedkommer Indenrigsministeren, hvilket naturligvis var Grunden til at jeg udtrykte mig med al mulig Reservation — at det, efter at dette Spørgsmaal havde været Gjenstand for Afstemning tidligere i Folkethinget, og efter at i Uoverensstemmelse dermed Landsthinget havde vedtaget Finantsloven, var heldigt at bringe det frem ved Afstemningen over nærværende Finantslov. Det kunde umulig være min Mening, at man ikke ved Finantsloven overhovedet skulde kunne komme ind paa Spørgsmaalet om Virkningen af de almindelige Lønningsregler; det er en Selsølg. Det enkelte Tilfælde maa naturligvis Indenrigsministeren nærmest forhandle, dersom dette Spørgsmaal ønskes videre fortsat. Hvad jeg blot vil sige er, at det vistnok er blevet opfattet som en Følge af de almindelige Lønningsregler, at et saadant Tillæg ikke kan fordres efter Forflyttelse. Det er vistnok uregteligt, at Spørgsmaalet er udfølsomt, men det er den Anstuelse, som hidtil har gjort sig gjæl-